

[Arne Larsen.]

den frie hyreret skal ophæves, om der skal gennemføres antalsbegrænsning, eller om der skal gennemføres skærpede krav til hyrevognserhvervet i det hele taget, om det vil være den rette og farbare vej. Et er dog sikkert, at de nuværende tilstande ikke kan fortsætte meget længere.

Justitsministeren (*Thestrup*): Jeg er bekendt med, at såvel hyrevognsorganisationerne som hyrevognschaufførerne har rettet henvendelse til min forgænger om en ændring i lovgivningen om hyrevogne, som man på flere punkter finder utilfredsstillende. Der er således rejst spørgsmål om indførelse af samme rettigheder og pligter for de to hyrevognskategorier, om kravene til førerbevis med ret til erhvervsmæssig personbefordring er strenge nok, og ligeledes om kravene til hyrevognes udstyr og indretning bør skærpes. Endvidere er der rejst spørgsmål om, hvorvidt et køretøj, der er godkendt som hyrevogn, tillige bør kunne anvendes til andet formål, f. eks. til privat kørsel, såfremt der er betalt fuld omsætningsafgift af køretøjet.

Der er her tale om en kompliceret lovgivning, og det bør overvejes meget nøje, hvilke skridt der kan og bør tages til en ændring af den bestående ordning. Jeg må erkende, jeg ikke er nået så vidt i mine overvejelser, at der kan fremsættes noget forslag i denne samling.

Arne Larsen: Jeg takker den højtærede minister for besvarelsen og udleder heraf, at man i justitsministeriet arbejder med problemerne, og at man har fået henvendelse fra organisationerne og er ved at undersøge og nøje overveje de problemer, som er rejst fra disse organisationers side. Jeg kan forstå på justitsministerens svar, at han ikke i denne samling vil være i stand til at fremsætte et lovforslag om ændrede hyrevognsregler, men jeg vil gerne spørge ministeren, om han har så meget hjerte med i sagen, at der kan forventes udarbejdet lovforslag til ændring af hyrevognsreglerne, således at vi i det mindste har det i begyndelsen af næste samling.

Justitsministeren (*Thestrup*): Ja, jeg regner med, at vi i næste samling kan frem-

sætte forslag til ændringer af en eller anden art på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Tastesen* til justitsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre i anledning af den gældende domspraksis, der undervurderer den økonomiske værdi af den hjemmearbejdende husmoders indsats?“

Skriftlig begrundelse:

Ved Kolding herredsret afgjordes i onsdags en erstatningssag, som en far til 8 børn havde rejst i anledning af en færdselsulykke i juni måned sidste år, hvor hans hustru blev dræbt.

De 7 af børnene, som alle er under 18 år, tilkendtes en erstatning på tilsammen 35.540 kr. Familiefaderen selv fik tilkendt en erstatning på 15.609 kr.

Efter ministerens oplysninger til Jyllands-Posten for lørdag den 9. marts er den normale erstatning for tab af en familieforsørger på mellem 60.000 kr. og 70.000 kr., men i dette tilfælde blev en hjemmearbejdende husmor med store pligter over for hjem og familie kun takseret til 15.609 kr.

Jeg forstår ligeledes på ministerens udtalelse til Jyllands-Posten, at intet i gældende lov forhindrer en principiel ligestilling af ægtefællerne som forsørgere, men at det er domspraksis, som er årsagen til forskelsbehandlingen.

Jeg har en helt klar fornemmelse af, at denne domspraksis er i strid med, hvad befolkningen finder ret og rimeligt, og mit spørgsmål til ministeren er derfor, om han ser sig i stand til at gøre noget, der kan ændre den gældende domspraksis.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Tastesen: Vi anerkender alle familiens ret til selv at ordne arbejdsfordelingen i det lille samfund, som en familie udgør. I en børnerig familie er det normalt således, at manden passer erhvervsarbejdet uden for hjemmet, medens husmoderen tager sig af